

[Boligministeren]

gere forlig, men ordningerne har ikke fungeret særlig godt i 1993.

Jeg har været meget optaget af, hvordan vi kunne lempe og få formuleret reglerne sådan, at vi virkelig fik denne forebyggende byfornyelse i gang i alle sammenhænge. Det tror jeg vil ske. Jeg er også meget optaget af, at vi over en bred front informerer om det, der her er lagt frem.

Fra Fremskridtspartiets side gav man udtryk for, at konsulentordningen, som den er udformet her, alene vil være til gavn i en bestemt sammenhæng. I den anledning vil jeg gerne gøre opmærksom på, at sigtet er de tillidsskabende foranstaltninger. Vi må konstatere, at der har været et gammelt modsætningsforhold mellem ejere og lejere i den private udlejningssektor, som har betydet, at man ikke har fået indgået de aftaler, som har været lovens intention.

Men jeg tror, at vi med dette får taget et rigtigt skridt til at få nedbrudt noget af den mistilid, som har været en barriere for, at vi får gang i byfornyelsen.

I øvrigt sker der med dette forslag en lempelse af den eksisterende genhusningspligt efter lov om privat byfornyelse. Hidtil har der i loven været en ubegrænset genhusningspligt, hvilket har betydet, at en lejer i realiteten har kunnet kræve at blive genhuset selv i en situation, hvor et privat byfornyelsesprojekt ikke har haft nogen som helst huslejemæssige konsekvenser for vedkommende.

Jeg finder det derfor rimeligt, at man fastsætter en grænse for genhusningspligten, og at 80 kr. pr. m² vil være en passende øvre grænse. I den forbindelse skal man selvfølgelig huske, at den offentlige støtte træder ind, så der de første år for den enkelte lejer maksimalt vil blive tale om 48 kr., der bliver aftrappet over de næste otte år. De 80 kr. er altså en maksimumgrænse.

Men jeg vil ikke på forhånd udelukke, at denne lempelse kan medføre en vis usikkerhed blandt nogle lejere og måske i begrænset omfang føre til, at der nedlægges flere vetoer, end der ellers ville være blevet.

Ligeledes er jeg bekendt med, at adgangen til at gennemføre private byfornyelsesprojekter i tomme ejendomme, hvor der ikke er nogen lejerpart til at påvirke projektet, har givet anledning til en vis bekymring.

Jeg synes derfor, det er vigtigt i denne sammenhæng at præcisere, at vi, som det jo allerede blev aftalt i forbindelse med det oprindelige lovforslag om privat byfornyelse – der er jo tale om en forsøgsordning – ikke bare foretager en generel vurdering, når projektet er færdigt, men også at vi løbende vil foretage en evaluering af, hvorledes lov om privat byfornyelse virker, og at de ovennævnte punkter naturligvis vil være blandt dem, som vi i evalueringen vil fokusere på, dvs. ændringen vedrørende genhusningspligten, og at private byfornyelsesprojekter i tomme ejendomme naturligvis må foregå på en sådan måde, at vi sikrer pris og kvalitet på en rigtig måde.

I den forbindelse kan jeg helt konkret orientere Folketinget om, at man har bedt Statens Byggeforskningsinstitut stå for denne uvildige evaluering af ordningen, og så foretager vi ervedover den løbende evaluering.

Når der kommer en så stor samling ændringsforslag, kan der naturligvis altid være enkelte punkter, man ønsker formuleret lidt anderledes – sådan vil det vel altid være – men jeg kunne godt forestille mig, at hvis vi havde haft en KV-regering, hvor den tidligere boligminister fortsat havde været boligminister, ville man fra V og K's side have holdt nogle taler, hvor man om de mange ændringsforslag, som jeg har stillet, ville have sagt: Her er der altså tale om et betydeligt gennembrud for den private byfornyelse.

Man kunne altid sige, at enkelte paragraffer skulle have været formuleret lidt anderledes, men når det gælder helhedsindtrykket, er jeg overbevist om, at man ville have sagt: Her er der tale om et skridt i den rigtige retning.

Det håber jeg at man vil anerkende. Jeg kan forstå, at der er enkelte ting, man kunne ønske havde været lidt anderledes, men når det drejer sig om det samlede perspektiv, er jeg overbevist om, at man i den situation ville have talt om en virkelig forbedring.

Når det gælder den almennyttige sektor, har jeg lagt overordentlig megen vægt på, at vi i den alvorlige arbejdsløshedssituation, vi er i, virkelig bruger ledige til nyttigt arbejde.

Det, der lægges op til her, vil også betyde en boligforbedring i den almennyttige sektor, og det synes jeg er en fornuftig anvendelse af de ledige samfundsressourcer.